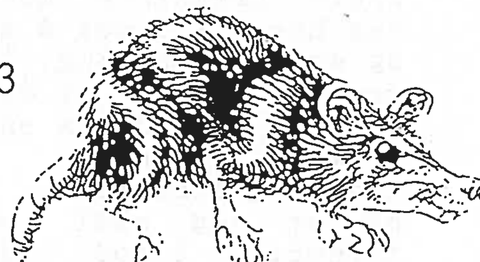
PHOBOS

NYHETSBLAD FOR ARES - *kun for medlemmer*

Nr. 97, onsdag 10. april 1993

Redaksjonelt

Wincon er nå vel overstått (Les mer om Wincon inne i bladet), og vinteren er allerede i ferd med å renne bort.

Vi har nettopp gjennomført et forsøk med lørdagsspilling på Bjølsen, med et middels bra resultat. Men vi kan ikke si oss helt fornøyd med 26 besøkende, selv om flere var nye på klubben. Takket være forhøyede inngangspenger (10,- kr. av alle), gikk arrangementet i et hvert fall ikke med tap. Så får vi bare håpe at flere av de nye blir faste medlemmer.
Vi kommer nok til å gjenta forsøket, forhåpentligvis i slutten av mai, men da bør vi følge opp med en sterkere PR-innsats.

Vi dro nettopp fram Phobos nr. 1, for å lete etter stoff, og der fant vi raskt ut at det mest aktuelle var en omtale av det, da som ny, forholdsvis nært forestående Gothcon. Så da kan vi jo like gjerne minne om at Gothcon, som dere alle allerede vet, finner sted i Gjøteborg 9-11 april.

Det er nå bare 6 uker, eller 60.480 minutter, til Phobos nr. 100 kommer ut, og vi må ha inn stoff litt tidligere hvis det skal bli ett så tykt blad som vi håper. Så det er på høy tid å sette seg ned for å skrive en artikkel eller tre. Erik for eksempel, du kan jo skrive et referat fra Advanced Civilization-spillingen sist lørdag.

Ellers verserer planene om å bygge en ny opera her ute stadig i media, men slik det foreløbig ser ut, vil nok ikke disse planene komme til å forstyrre Phobos jevne utgivelsestakt med det første.

Wincon
Kongressreferat.

Herman Ellingsen

Årets frekkeste kongress!
Jeg utroper ikke Wincon til årets frekkeste kongress fordi jeg har noe i mot å arrangere en og annen turnering. Tvert i mot, som de fleste av dere vet, jeg liker å arrangere en turnering, en gang i blant.
Men jeg foretrekker å få greie på at jeg skal arrangere en turnering i god tid, i stedet for å måtte lese meg til slik informasjon i et kongress-program. Når så Wincon for sikkerhets skyld hadde glemt å sette frimerke på mitt eksemplar av fremskrittsrapporten, blir jeg bekymret for at jeg ikke skal få slik viktig informasjon i tide. De kunne jo i verste fall risikert at jeg, i min uvidenhet, bestemte meg for ikke å komme på kongressen.
(For kongressarrangører som måtte være interessert i å be meg om å arrangere en eller flere turneringer, her er telefonnummeret mitt: 22 68 15 90. Vær så snill, bruk det!)

Reisen ned til Arendal forløp uten større begivenheter, når vi ser bort fra enkelte forsøk fra sjåførens (Tomas H. Mørkrid) side på å leke Martin Schancke, og det enkle faktum at noen har bygd en ny vei til Sørlandet siden sist. Der det i fjor var smale bygdeveier med grusdekke, fant vi i år motorveier og bompengestasjoner. Jeg er ikke sikker på hva som er verst.

Kongressen foregikk samme sted som i fjor, og Arendal gymnas er fremdeles en skole som egner seg godt til spillkongress, selv om bedre overvåking av sovelokalene kunne være påkrevet. (Når nå skolen en gang egner seg til en spillkongress, hva skulle da kunne gjøre den uegnet? Tror du at noen ville sette i gang med større ombygningsarbeider på en skole i Norge i dag? Er det noen som innbiller seg noe slikt?)
Vel fremme ga jeg meg til å spre propaganda for Ares (Det var vel ingen som ventet seg noe annet?) og å prøve å verve noen flere spilledere til de turneringer jeg skal arrangere på Arcon. (Kim: Hvordan i all verden har du tenkt deg at det skal la seg gjøre å få tak i 36 spilledere til Terrorist-turneringen på Arcon? Moderne klonteknologi?) (Interesserte T, NAF 2, James Bond, eller Tales from the Floating Vagabond-spilledere: ring meg! (22 68 15 90))

Hotell
Jeg bestemte meg for å spandere på meg ett stykke unødvendig luksus, og innstallerte meg på Arendal Hotell. Det medførte selvfølgelig at jeg ble snytt på det groveste, men jeg er likevel glad for at jeg ikke prøvde å sove oppe på gymnaset. (Mer om dette senere.) Kongress-arrangørene påstod at de hadde avtalt med hotellet at vi skulle få kongressrabatt, og at det bare skulle betale 410 kr. (For to personer i en natt.) På hotellet sa de at de ikke hadde hørt om noen kongressrabatt, og forlangte 600 kr. Riktignok lot det seg gjøre å diskutere litt med dem, men likevel...

Snø
Natt til lørdag kastet vinteren seg over oss, fast bestemt på å ta igjen det forsømte fra jula. Værgudene ble vel inspirert av at skolenes vinterferie var slutt?
Her reiser vi bare på en uskyldig liten spillkongress på Sørlandet, og så får vi alt dette våte, hvite stoffet i hodet. Det er ikke rettferdig! Selv om det bare er det man bør vente seg i vinterlandet Norge.
Henimot lørdag kveld ble jeg oppmerksom på et underlig fenomen. "Snømåking på Sørlandsk vis". I Arendal bruker de ikke snøplog for å fjerne snøen fra veiene. De henger en kasse etter en lastebil, og håper at snøen skal finne veien opp i kassa, mer eller mindre på egen hånd. Metoden har jo sine fordeler, da, siden de ikke etterlater seg noen brøytekanter, men det må være håpløst ineffektivt. selv

om de sikkert åpner kassa på den ene siden.

Etter at jeg nok en gang ikke fikk noen troubleshooters, (Jeg vil ha troubleshooters! Jeg vil ha troubleshooters! (Tror du det kan være noe i påstandene om at jeg er Norges verste Paranoia-spilleder? Dette går snart på selvtilliten løs. Hver gang jeg tilbyr meg å stille opp som Paranoia-spilleder, så finner de straks ut at de har nok spilledere...)) bestemte jeg meg for å prøve dette mystiske rollespillet som skulle arrangeres.
Jeg kan underskrive på at det var et svært så mystisk rollespill. Spillsystemet var mystisk, reglene var mystiske, (hvis det var noen regler, da) og modulen var mystisk, med fengsler som forsvant i løse lufta, og vandøde som ville ofre spillerne til en eller annen vandød gud. Det virket til tider som om selv ikke spilleder hadde oversikt over hva som egentlig foregikk.

Fredrik
"Ikke gjør en Fredrik, nå da!" har raskt utviklet seg til et stående uttrykk, og det er vel egentlig ikke så rart, siden alle etterhvert forstår hva vi mener.
Vi så nok en gang at dette uttrykket er ubehagelig relevant. Jeg tror jeg skal unnlate å referere i detalj hva som skjedde, og nøye meg med å oppfordre de det gjelder om ikke å skjenke alkohol til mindreårige. Ikke for det, de fikk visst som fortjent på vei hjem. (Hvis man kan si at noen har fortjent å måtte kjøre hjem en Fredrik i den tilstanden. Det ble nok 250 mindre behagelige kilometre.)

Søndag morgen arrangerte vi (det vil si Johannes og jeg) Terrorist. Det gikk forbløffende greit, tatt i betraktning de mangelfulle informasjonene jeg hadde fått på forhånd. Men så er jo det største problemet med å arrangere Terrorist å skaffe kvalifiserte spilledere.
På selvsamme søndag morgen kunne en også ved selvsyn få bekreftet at det er en god ide å prøve å sove noen timer i løpet av en kongress. Etter å ha holdt hverandre våkne siden fredag, var det mange kjente fjes som lå strødd ut over stoler og bord, akkompagnert av en tydelig snorking.

6 gale rollespillere på Interrail.

En føljetong

Herman Ellingsen

Del 2.
En hver likhet med virkelige eller oppdiktede personer, steder og hendelser er tatt helt ut av lufta, og er et bevis på lesernes skitne fantasi.

Dette er historien om seks ville rollespillere som reiser på interrail. Sten Hugo, Kim, og HansO står fremdeles på Oslo S. De venter på Erik (J.), og håper at Fredrik ikke skal dukke opp likevel.

- Kan du låne meg litt penger, Kim? Jeg må ha litt mat til reisen.
Kim, Sten Hugo, og kjæledyret, ser svært forskrekket på HansO.
- Nei, nei, jeg bare spøkte.
HansO prøver å le det bort, men det er tydelig at de andre ikke tok spøken særlig vel opp.

- Men på den annen side, så er det ingen dum ide å handle litt mat, sier Sten Hugo ettertenksomt, og går mot Narvesen-kiosken.
- Bør ikke en av oss bli igjen, og vente på Erik?
- Du kan jo vente, hvis du vil. Vi går og handler nå.

Kjæledyret prøver selvfølgelig å drive betjeningen til vanvidd. Men hva annet kan du vente av et slikt kjæledyr?
Han må jo bare snuse på alle varene, og erklære høylytt hva han mente om hver eneste av dem. Særlig opprørt blir han over en av pocketbøkene, han liker jo ikke akkurat bilder av riddere som dreper drager...
Til slutt bærer Sten Hugo med seg kjæledyret etter halsen, til betjeningens lettelse.

Fortsettes i neste nr.

Repvblic of Rome

-introduksjon.

Lørdag **24.** mars arrangerer **ARES** *Republic of Rome*-introduksjon i våre lokaler i Sarpsborggaten 7 på Bjølsen, fra klokken 18.

Du skal lede republikken. Og bry deg for all del ikke om alle de andre spirrevippene som tror at de også skal lede republikken. Den missforståelsen er det best å rydde opp i med en gang. Nå blir gjerne Republic of Rome *vunnet av systemet, og ikke spillerne, men med dyktige og målbevisste spillere burde ikke det være et problem. Og hvis det ikke går bra, vel, så er det bare å prøve en gang til...*

"Det var ikke min ide".

